

[Poul Dam.]

salen de dage, hvor Nordisk Kontakt var blevet uddelt; det var ikke så forfærdelig muntært at se, og det var noget uforståeligt for os andre, som gemmer dem omhyggeligt og bruger dem som opslagsværker.

Men der kunne måske også være tale om andre former for oplysning, og jeg vil her gerne gøre opmærksom på, at en række af de nye institutioner næsten er ukendte i offentligheden. Kultursekretariatet udfører måske et udmærket arbejde, men vi hører rent faktisk ikke noget om det. Jeg har godt hørt et rygte om, at der er kommet en publikation fra det, men den er i hvert fald ikke gået ud til Nordisk Råds danske delegationsmedlemmer, måske til kulturudvalgets medlemmer, men heller ikke til andre. Der foregår en hel del, som ingen får noget at vide om, og man må håbe, det glæder dem, der får løn for at sidde og lave det, men det var rart, om det kom videre ud.

Et af de organer, som det skulle kunne komme ud igennem, er naturligvis Foreningen Norden, som er et rimeligt organ, og som jeg ved meget gerne ville tage sig af det, hvis det ikke var sådan, at foreningens økonomiske situation er temmelig fortvivlet. Det nordiske samarbejde er væsentligt, og vi må ofre, hvad det koster at skaffe oplysning om det. En af metoderne var at få forøget økonomisk støtte til Foreningen Norden, men det er jeg klar over at den tilstedeværende minister ikke har noget at gøre med.

Horn: De to beretninger, der foreligger fra rådet, og som er omtalt i den betænkning, som udenrigsudvalget har afgivet, beskriver jo ret nøje de væsentlige ting — og det er ærlig talt en stor del af de væsentlige ting, som man virker med i Nordisk Råd — og peger også nogle enkelte steder på, hvor der er vanskeligheder.

Når jeg har bedt om at måtte gøre nogle bemærkninger ud over dem, mit partis ordfører har fremsat, skyldes det, at vi i dag befinder os i en situation, hvor Nordisk Råd ligesom er på vej ind i anden fase af sin udvikling. Udviklingen vil jo altid forandre, og efter de tyve år, der nu er gået, er det klart, at der er meget, som må være anderledes.

Vi må nok erkende, at de seneste år i høj grad er gået med at opbygge de organer,

som sorterer under Nordisk Råd, og som tidligere ordførere har været inde på, og det er måske nok, ligesom en egentlig høst, egentlige resultater, med lovharmonisering ikke helt har stået mål med det, som vi vel i Nordisk Råd kunne ønske, og som også befolkningen vel forventer. Det er, ligesom det med pasfriheden og fælles arbejdsmarked var de store ting, som man fik gennemført, og så er der ikke rigtig sket mere; det skyldes bl.a. nogle af de ting, der her er nævnt, nemlig at vi slet ikke er så nordiske, når det kommer til stykket, for som det ærede medlem hr. Poul Hartling var inde på, er man jo meget national, når det kommer til stykket.

Vi mærker også i Foreningen Norden, hvorledes der i medlemskredsen — og det er en stor kreds af borgere her i landet, selv om vi kunne ønske, vi havde endnu flere medlemmer — ligesom er en smule tvivl om nytten af Nordisk Råd. Nu kan de også være påvirket af det, som ordførerne har været inde på, at det er, ligesom man måske føler, at når Danmark gik ind som direkte medlem af EF, [var det, som om det nordiske trådte i baggrunden. Men jeg vil sige: tværtimod har der aldrig været mere brug for det nordiske arbejde end netop i den situation, der nu er, hvor vi må regne med, at uden en folkelig rørelse, sådan som også hr. Poul Dam var inde på det, er det ikke gørligt at fastholde den nordiske egenart, og det er i høj grad den, vi har brug for også i Det europæiske Fællesskab.

Vi kan måske somme tider fundere over, om de organer, vi har, egentlig kan komme til at virke efter deres hensigt. Der er noget, som kunne pege hen i retning af, at det er et stort hoved på en lille krop, men det er nok for tidligt at fælde en dom herover. Vi er vel opmærksom på — og det kan jeg også se fremgår af betænkningen — at man ikke kan udelukke, at hvis ikke vi passer lidt på, kan der opstå et vist bureaukrati inden for hele dette apparat.

En anden ting, som spiller en rolle, fremgår også af betænkningen, og det er noget, som alle kender fra udvalgene i Nordisk Råd, nemlig hvorledes forholdet vil være mellem rådet og ministerrådet. Der er nogle, der forestiller sig, at ministerrådet og embedsmandskomiteerne kan tiltage sig lidt større magt, end det egentlig er meningen.